

ת"פ 39443/11/10 - מדינת ישראל נגד מ.ש. מגה שירותי אחזקה וייזום בע"מ חברות 513721886, וסים ברהום

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

ת"פ 39443-11-10

22 מרץ 2016

לפני:

כב' השופטת שרה שדיאור
נציג ציבור (עובדים) מר/גב'
נציג ציבור (מעסיקים) מר/גב'
המאשימה

1. מדינת ישראל

-
הנאשמים

1. מ.ש. מגה שירותי אחזקה וייזום בע"מ חברות
513721886
2. וסים ברהום

פסק דין

1. הנאשמים הורשעו, לאחר הוכחות, בביצוע העבירות שיוחסו להם בכתב האישום. הנאשמת 1 הורשעה בעבירות של עיסוק במתן שירותי כוח אדם, מבלי שקיבלה רישיון לכך, בניגוד לסעיפים 2(א) ו-20(ב) לחוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם, תשנ"ו-1966 (להלן: "החוק"). הנאשם 2 הורשע בעבירה של אחריות נושא משרה לפי סעיף 21(א) לחוק.
2. בהתאם להכרעת הדין, ביום 29.12.07 נכרת בין הנאשמת 1 (להלן: הנאשמת) לבין רמי לוי שיווק השקמה 2006 בע"מ ("החברה") הסכם לאספקת כוח אדם מטעמה לחברה, שתוקפו לשנת 2008. במהלך החודשים מאי, יוני ויולי בשנת 2008, הנאשמת העסיקה עשרה עובדים ששמותיהם מצוינים בכתב האישום ואלו הושמו על ידה לעבודה בסניף החברה הממוקם באזור התעשייה שילת, במסגרת מתן שירותי קבלן כוח אדם, וזאת ללא רישיון. הנאשם, ששימש כמנהלה של הנאשמת, ידע על ביצוע העבירה האמורה ולא נקט באמצעים הנאותים כדי להבטיח את קיומן של הוראות החוק בהקשר לעבירה דנן.
3. בישיבת יום 27.1.15, עם השמעת הכרעת הדין, עתרו הנאשמים לביטול ההרשעה בדין.

4. בתאריך 2.8.15 נקבע כי בהתאם לפסיקה, לא ניתן להטיל על תאגיד צו מבחן, ומשכך בקשת הנאשמת לאי הרשעה נדחתה. הנאשם נשלח לשירות המבחן לשם עריכת תסקיר.

טיעוני הצדדים:

5. ב"כ המאשימה עתר להרשעת הנאשם 2 (להלן: הנאשם) בדין וטען כי מקרה זה לא נמנה עם אותם מקרים מיוחדים וחריגים שבהם יש מקום לסטות מן הכלל לפיו מי שהובא לדין פלילי ונמצא אשם, יורשע בעבירות שיוחסו לו. לטענתו, הנאשם לא הצביע על פגיעה ספציפית שעלולה להיגרם לו כתוצאה מהרשעה, ומשכך הימנעות מהרשעה, בנסיבות תיק זה, תפגע באופן מהותי בשיקולי הענישה המקובלים בתיקים כגון זה. התובע הפנה לתסקיר שירות המבחן וטען כי תוצאותיו אינן חד משמעיות, דבר המקשה על התביעה להשאיר את ההחלטה לשיקול דעת בית הדין, ולהתנגד להמלצה הסופית של שירות המבחן. התובע הדגיש כי תסקיר שירות המבחן אינו מחייב את בית הדין. עוד הפנה התובע לעברו הפלילי של הנאשם, הכולל הרשעה בגין עבירה של גרם מוות ברשלנות.

6. ב"כ הנאשם עתרה לאימוץ המלצת שירות המבחן ולביטול ההרשעה בדין. הסנגורית טענה כי למקרים מסוג זה ניתן שיקול דעת לבית הדין שלא להרשיע את הנאשם בדין, בשים לב לסוג העבירה, לכך שהנאשם הורשע בשל אחריות מנהל ולכך שההרשעה הייתה גבולית. לדידה, הרשעה במקרה דנן תגרום לפגיעה ישירה, משמעותית ובלתי הפיכה לנאשם כיוון שתסכן את המשך החזקת החברות שבבעלות הנאשם ובניהולו ותפגע בכ-200 עובדים, רובם עובדים קבועים, מבוגרים וללא השכלה מקצועית או אקדמית. בנוסף, הרשעה תפגע אף בבני משפחתו של הנאשם, הנסמכים על שולחנו ולא תתרום לשיקומו. הסנגורית הפנתה לתסקיר שירות המבחן וטענה כי ממנו עולה שהנאשם בעל ערכים נורמטיביים, המנהל אורח חיים תקין, בעל עסק המפרנס עובדים רבים ודואג לפרנסת משפחתו. שירות המבחן לא התרשם מקיומם של דפוסי התנהגות עברייניים, מדובר בעבירה משנת 2007, הנאשם נטל אחריות מלאה, הביע חרטה, טען כי העבירה בוצעה בתום לב ובהסתמכות על אנשי מקצוע והמהדל הוסר. הסנגורית טענה כי בבעלות הנאשם חברות נוספות, הפועלות כדין וכי מאז ביצוע העבירה, לא בוצעו עבירות נוספות והסיכון להישנות העבירות הנו אפסי.

סוגיית ההרשעה בדין - עמדת החוק והפסיקה:

7. הכלל הוא כי מי שנמצא אשם בביצוע עבירה פלילית, יורשע בדין. כלל זה מעוגן בסעיף 182 לחוק סדר הדין הפלילי, הקובע: **"בתום בירור האשמה יחליט בית המשפט... על זיכוי הנאשם או, אם מצא אותו אשם, על הרשעתו"**.

8. בהתאם להלכה הפסוקה, הרשעת נאשם, בעקבות הוכחת אשמתו, מממשת את תכלית ההליך הפלילי ומגשימה את ערך השוויון בין נאשמים בהליך הפלילי (רע"פ 3515/12 **מדינת ישראל נ' דוד שבתאי ואח'**; ע"פ 9893/06 **אסנת אלון לאופר נ' מדינת ישראל**, ע"פ 5102/03 **מדינת ישראל נ' דני קליין**, ע"פ 2669/00 **מדינת ישראל נ' פלונים**, ע"פ 2513/96 **מדינת ישראל נ' שמש**).

9. אי הרשעת נאשם בדין הנו חריג לכלל, ובתי המשפט מפעילים סמכותם לביטול או הימנעות מהרשעה במקרים יוצאי דופן בלבד (רע"פ 2777/11 פלונית נ' מדינת ישראל, רע"פ 1189/06 בר-לב נ' מדינת ישראל, ר"ע 4332/85 רומנו נ' מדינת ישראל, ע"פ 5102/03 מדינת ישראל נ' קליין, ע"פ 9893/06 אסנת אלון לאופר נ' מדינת ישראל).

10. האפשרות להמנע מהרשעת הנאשם בדין עוגנה בסעיף 192א' לחוק סדר הדין הפלילי הקובע:

"הרשיע בית המשפט את הנאשם, ולפני מתן גזר הדין ראה שיש מקום לתת לגביו צו מבחן או צו שירות לתועלת הציבור, ללא הרשעה, או לצוות כי הנאשם ייתן התחייבות להימנע מעבירה, כאמור בסעיף 72(ב) לחוק העונשין, בלא הרשעה, רשאי הוא לבטל את ההרשעה ולצוות כאמור."

11. בע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל, קבעה כבוד השופטת דורנר מבחינים לאי הרשעת נאשם בדין:

"הימנעות מהרשעה אפשרית אפוא בהצטבר שני גורמים: ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים המפורטים לעיל".

12. בפרשת כתב, הוסיף כבוד השופט לזין קווים מנחים בסוגיית אי ההרשעה, שאינה בבחינת רשימה ממצה, תוך בחינת כל מקרה לגופו:

"א) האם מדובר בעבירה ראשונה או יחידה של הנאשם, ב) מהי חומרת העבירה והנסיבות שבהן בוצעה, ג) מעמדו ותפקידו של הנאשם והקשר בין העבירה למעמד ולתפקיד, ד) מידת הפגיעה של העבירה באחרים, ה) הסבירות שהנאשם יעבור עבירות נוספות, ו) האם ביצוע העבירה על ידי הנאשם משקף דפוס של התנהגות כרונית, או המדובר בהתנהגות מקרית, ז) יחסו של הנאשם לעבירה, האם נוטל הוא אחריות לביצועה, האם הוא מתחרט עליה, ח) משמעות ההרשעה על הדימוי העצמי של הנאשם, ט) השפעת ההרשעה על תחומי פעילותו של הנאשם. שיקולים אלה, מבלי שיהיו ממצים, מקובלים עלי כאחד הגורמים שיש להביאם בחשבון בהחלטה בדבר תוצאות ההרשעה".

13. בע"פ 57160-01-14 מדינת ישראל-חדוות הורים בע"מ ואח' נקבע:

"הסמכות לבטל הרשעה מופעלת על ידי בתי המשפט במשורה, תוך שמירת נקודת המוצא כי אדם אשר הוכחה אשמתו בהליך פלילי - יש להרשיעו בדין. ההרשעה מהווה פועל יוצא מהפרת הנורמה הבסיסית ומסייעת למיצוי ההליך הפלילי ותכליותיו. יישום נקודת המוצא מאפשר הליך אכיפת חוק תקין ושוויוני. בנוסף, הקפדה על עצם ההרשעה נדרשת לצורך העברת המסר ההרתעתי הרצוי..."

משכך, הסמכות להורות על ביטול הרשעה אמורה להיות מופעלת במקרים חריגים בלבד, בהם מתקיימות נסיבות יוצאות דופן המצדיקות זאת (ר"ע 432/85 רומנו נ' מדינת ישראל, מיום 21.8.85; להלן - עניין רומנו; ע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337 (1997); להלן עניין כתב; ע"פ 9893/06 לאופר נ' מדינת ישראל, מיום 31.12.07; עניין קליין).

נסיבות יוצאות דופן כאמור עשויות להיות נסיבות בהן "אין יחס סביר בין הנזק הצפוי מן ההרשעה בדין לבין חומרתה של העבירה" (עניין רומנו; ע"פ 3301/06 ביטי נ. מדינת ישראל, מיום 31.10.06), היינו נסיבות בהן "עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת הפגיעה של הרשעה פלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין התועלת שתצמח לחברה ולאינטרס הציבורי מקיומה של הרשעה" (עניין קליין). על פי ההלכה הפסוקה, קיימים שני תנאים מצטברים להימנעות מהרשעה - האחד, כי ההרשעה פוגעת פגיעה חמורה בשיקום הנאשם; השני, כי סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על הרשעה, מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים (עניין כתב). נדרש לפיכך איזון עדין, בין האינטרסים הציבוריים הרלוונטיים וביניהם הצורך בהרתעת הרבים, הוקעה חברתית ואכיפה שוויונית, לבין הנזק הצפוי לנאשם הספציפי כתוצאה מעצם ההרשעה (ע"פ 6291-05-10 א. כפיר אחזקות בע"מ - מדינת ישראל, מיום 31.1.12; כן ראו את ע"פ 50155-08-10 חברת השמירה בע"מ - מדינת ישראל, מיום 6.11.12; ע"פ 31808-03-13 מדינת ישראל - י.ג. פרץ בע"מ, מיום 5.2.14). (דגש שלי ש.ש.)

14. נוכח הפסיקה שפורטה לעיל, נבחן האם התקיימו התנאים המצדיקים אי הרשעת הנאשם בדין, קרי: (א) האם ההרשעה פוגעת פגיעה חמורה בשיקום הנאשם; (ב) האם סוג העבירה מאפשר להימנע מהרשעת הנאשם מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה נוספים.

הפגיעה בנאשם:

15. שירות המבחן המליץ על ביטול הרשעת הנאשם בדין.

16. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם כבן 39, אב ל-3 ילדים ובבעלותו חברת ניקיון וחברת כוח אדם. בעבר עבד הנאשם כמפקח בחברת ניקיון, ובשנת 2002 פתח עסק עצמאי של עובדי ניקיון ומשלוחים. עם השנים הגדיל הנאשם את העסק, הקים חברה וכיום מעסיק כ-350 עובדים, כמחציתם מבוגרים ועובדים בחברה מאז הקמתה, מעל 10 שנים. הנאשם מסר כי הוא מבקש להמשיך לקיים אורח חיים נורמטיבי וציין כי מקפיד להעניק לעובדיו יחס ראוי וכן את כל התנאים הסוציאליים להם הם זכאים.

קצינת המבחן התרשמה כי הנאשם עסוק בהצגת תדמית של אדם מצליח ומבוסס ובעל נטייה לעיגול פינות וטשטוש גבולות המותר והאסור. בצד זה, התרשמה כי הנאשם מנהל אורח חיים תקין, מגלה אחריות ומבטא רצון ויכולות להתנהגות נורמטיבית, מכיר באחריות למעשיו, תוצאותיהם והשלכותיהם. כמו כן ההליך המשפטי הווה עבורו גורם מרתיע וכיום הנו מודע לחומרת המעשים והפיק לקחים, נתונים המצביעים על גורמי סיכוי לעריכת שינוי חיובי באורח חייו ובשיקומם.

17. בע"פ 3472/11 פלוני נ' מדינת ישראל נידון בהרחבה מעמדו של תסקיר שירות המבחן:

"קצין המבחן אינו מייצג את אחד הצדדים להליך הפלילי, אלא הוא "ידו הארוכה של בית-המשפט, ותפקידו הוא, בין השאר, לבחון ולבדוק נושאים שבית המשפט עצמו מתקשה לבדוק ולבחון" (בש"פ 5859/04 מדינת ישראל נ' אבו סביח ([פורסם בנבו], 22.6.2004)). מידע זה, המובא על ידי שירות המבחן, "חשוב וחיוני הוא לבית-המשפט, ונועד למלא חלל ריק בחומר

שלפני השופט בעשותו במלאכת הענישה; שהרי אופיו, טיבו וסביבתו של העברין, הרקע לעבריינותו והסיכויים להחזירו למוטב, מידע חיוני והכרחי וחיוני הם לשופט ... ובדרך כלל לא עומד לרשותו מקור כל שהוא, שהימנו יוכל לשאוב ולדעת על כל אלה" (עניין ליבוביץ בעמ' 187-186. להרחבה בעניין חשיבות תרומתו של שירות המבחן בהליכים פלייט ראו: ע"פ 49/09 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקאות 26-27 לפסק דינו של השופט י' דנציגר ([פורסם בנבו], 8.03.2009); 4102/08 דירבאס נ' מדינת ישראל, פסקה ד' ([פורסם בנבו], 10.12.2008); ע"פ 2765/07 פלוני נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 2.8.2007)).

18. בנסיבות אלה, יש ליתן משקל משמעותי להמלצת שירות המבחן, ובהעדר נסיבות מיוחדות, יש לקבלה.

19. הנאשם העיד בישיבת יום 29.3.15 כדלקמן:

"ת. התחלתי כקבלן משלוחים, בגלל שראיתי שהעבודה זאת בשנת 2006 היה מכרז, לקחו ממני את העבודה הזאת, אז עסקתי בניקיון. תמיד שמרתי לעבוד על פי חוק, למרות מה שחברי אומר פה. אני מאד מתרגש מהמעמד, זה גורלי. צריך להסתכל על העניין לגופו יש חברה שמפרנסת חברה יציבה, עד כה, שהסדירה את מעמדה אחרי שהתברר הספק, הלכנו ובקשנו רישיון, מאז המקרה שום דבר לא היה, לא פלילי, העובדים תבעו זה דבר טבעי, ברוב המקרים תבעו ללא סיבה. הפירמידה שבניתי כמעט במשך עשר שנים, שלא תתמוטט ברגע אחד, זה קטע אישי. אנו חברים עם כל אחד, יש לי כמעט 150 עובדים קבועים בחב' הניקיון. מעבר לשלושים העובדים הבכירים, זה יכול ברגע אחד ליפול, אני מעריך שאף אחד לא רוצה את זה. בית הדין הוא התקווה היחידה שלי ושל כולם פה. יש לי שתי חברות. קרוז שירותי ניקיון ומגה שירותי כוח אדם, הנאשמת 1. חב' השמה זה מגה, חב' הסעות זה מגה. למגה יש רישיונות של כוח אדם, השמה והסעות. הפרדתי את מגה לשתי חברות בין הניקיון לכוח אדם כי החוק קבע שחב' ניקיון צריכה רישיון עסק. חב' מגה היא חב' כוח אדם, ואני בעל הבית, צריך לדאוג עכשיו חלילה לכל הדברים שיבואו אחרי, זה כמו סחף שיסחף אחריו את מה שיש סביבו. ש. ספר את מי אתה מפרנס.

ת. יש לי הורים מאד מבוגרים, אני תומך בהם, אמי מאד חולה, (הנאשם בוכה). עשיתי את העבודה אז עשיתי חוזה מול רמי לוי, שהוא מכיר את העבודה טוב ממני, עשינו את החוזה ביחד, לא עשיתי שום דבר במזיד, את הרישיון עשיתי בחצי שנה, אם הייתי יודע שאני צריך רישיון הייתי עושה את זה אז. פיילוט רצה שאני אקח את הירקות עלי. הוא רצה שאקנה את הירקות. החלטנו לעשות פיילוט של המחלקה ולראות אם זה יצליח, וזה לא הצליח" (דגש שלי ש.ש., עמ' 21 שו' 15 עד עמ' 22 שו' 6).

20. אשת הנאשם, הגב' אמינה ברהום, מסרה בעדותה:

"ת. אני אשתו של הנאשם 2, בת 28, יש לנו 3 ילדים, אני מהצפון מאז שהכרתי את ברהום הכרתי אותו בעבודתו, לקח לנו זמן עד שהוא הפך להיות יציב בעבודה, שאנו מפרנסים ממנה, הוא גם מפרנס את הוריו ואת העובדים שלו כמעט 300 עובדים. ש. את עובדת.

ת לא. אני עזרתי לו להיות בעבודתו כל הזמן" (דגש שלי ש.ש., שם עמ' 20 ש' 25-30).

21. מר משה כרמלי, אחד ממנהלי הנתבעת 2 מסר בעדותו:

"ת. אני מתעסק בתחום הניקיון כוח אדם ושמירה כ 35 שנים, לפני כ 16 שנים היה לי עסק שקרס כתוצאה מלקוחות שלא שלמו לי את הכספים, עד שהגעתי לחברה הזאת שאני אחד מהמנהלים בה, חלק מצוות עובדים, נמצא בחברה 5 וחצי שנים, במסגרת 10 שנים עד שהגעתי למקום זה עבדתי בשבע שמונה מקומות עבודה שונים. אני היום בן 60, מתקרב ל 61. אנו פועלים בחמש וחצי שנים אחרונות במסגרת עבודה זו יש אוירה טובה, עושים כל מה שצריך לשמור את העבודה, לעשותה במקצועיות מבלי לפגוע באף גורם לא בעובדים ולא במדינה, אני יודע שאם יקרה משהו לחברה אני מעריך שלא אוכל להשתלב במקום עבודה בגילי. אבקש שאחרי כל כך הרבה שנים שהצלחתי למצוא מקום עבודה קבוע, אבקש שכל החלטה שבית הדין יקבל יקח בחשבון שיחד אתי נמצאים קבוצה גדולה של עובדים ולכן שאפלט ממעגל העבודה, מבלי להזכיר בעיות אישיות שלי, ואיזה השפעה יש לאדם שלא עובד. בגילי יהיה קשה להשתלב במעגל עבודה, ושבית הדין יקח זאת בחשבון.

ש. כמה צוות ההנהלה.

ת. אנו 25, 30 עובדים שמנהלים את כל מערך החברות שנמצאות בשליטת בעל הבית. יש חברה המתעסקת בכוח אדם, השמה, הסעות משלוחים ונקיון. מס' רישיונות שמאפשרים לנו להתעסק בתחום זה.

אני מייצג קבוצה של כ 30 עובדים המתפרנסים מעבודה זו. הרוב בגילאי 40-45 גילאים שקשה להשתלב במקומות עבודה, במיוחד בתחום זה, וייצבנו את כל המערכת. בצורה חוקית מסודרת. אנו משתדלים לעשות הכל כדי שהחברה תמשיך לתפקד. " (דגש שלי ש.ש.)

22. גב' אביבה כהן, עובדת בחברה מסרה:

"ש. ספרי כמה זמן את עובדת בחברה, מה תפקידך, מצבך האישי.

ת. אני עובדת בחברה כחמש שנים, אני גרושה, עם י לדה, בת 47 פלוס, התפקיד שלי בחברה הוא פקידה בכירה במשרד, אנחנו המצב שלי כזה שאני מסתמכת על משכורתי ובגילי ללא מקצוע וללא הכשרה, יהיה לי קשה להכנס למעגל עבודה. שיהיה לי מאד קשה למצוא עבודה. אין לי שום הכשרה משרדית. ברהום קבל אותי בתור מחווה לעזור לי". (דגש שלי ש.ש.)

23. נוכח כל האמור לעיל, הרשעה בדין תסכן את המשך החזקת החברות שבבעלות הנאשם, המשמשות מקור פרנסה יחיד עבור הנאשם ובני משפחתו המורחבת הסמוכים על שולחנו, לרבות הוריו המבוגרים, רעייתו וילדיו.

24. בנוסף, וחשוב אף יותר, הרשעת הנאשם עלולה לגדוע את מטה לחמם של העובדים הרבים התלויים בעבודתם הן בנתבעת והן בחברה נוספת שבבעלות הנאשם, חלקם מבוגרים, וללא הכשרה אחרת, ועל כן ייתקשו מאד למצוא עבודה חלופית בשוק העבודה. מכאן שהרשעת הנאשם תפגע פגיעה חמורה בשיקומו של הנאשם, ובכלל זה משפחתו ואף ועובדיו. תפגע במעגל רחב, דווקא של עובדים מוחלשים שמצאו פרנסה.

האם סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על הרשעת הנאשם:

25. עבירה של עיסוק כקבלן כוח אדם היא עבירה חמורה שבגינה נדרש להעביר מסר מרתיע לציבור ולמנוע תופעות שליליות של פגיעה בעובדים המועסקים באמצעות קבלני כוח אדם ללא רישיון.
26. יחד עם זאת, המחוקק קבע כי מדובר בעבירת עוון, שבצידה עד 6 חודשי מאסר.
27. מהכרעת הדין עולה כי נסיבות ביצוע העבירות במקרה דנן הן מן הרף הנמוך.
28. זאת ועוד, הנאשם מסר לשירות המבחן כי טרם פתיחת החברה והעסקת העובדים מול רמי לוי התייעץ עם עו"ד וסבר כי לא היה צריך רישיון מיוחד. כיום מבין כי הילך אז "על חבל דק" ומאז דאג לקבל רישיון עסק לכל אחת מהחברות שבבעלותו. בכך לטעמי הושגה ההרתעה המעוגנת ביסוד הענישה במקרה זה.
29. לנאשם הרשעה קודמת בגין ביצוע עבודות ללא היתר, בגינה נידון לקנס והתחייבות. בשנת 2000 הורשע הנאשם בעבירה של גרם מוות ברשלנות, תוך שימוש ברכב, בגינה נידון ל-9 חודשי מאסר בפועל ושלילת רישיון הנהיגה. מתסקיר שירות המבחן עולה כי אירוע העבירה נחוזה עבור הנאשם כטראומטי והוא התקשה לשתף בתחושותיו בעקבות התאונה והשלכותיה.
30. הנאשם נטל אחריות מלאה הן בפני בית הדין והן בפני שירות המבחן, הביע חרטה וניכר כי הבין את חומרת מעשיו.
31. יודגש כי הנאשם הסיר את המחדל, וכיום לנתבעת רישיון לעיסוק כחברת כוח אדם, כך שהסיכון להישנות העבירות הינו נמוך וכמעט אינו קיים.
32. כמו כן, מאז ביצוע העבירות, בשנת 2007, לא ביצעו הנאשמים עבירות נוספות. מדובר בכעשור.
33. נוכח כל האמור לעיל, הנזק בהשלכות בגין הרשעת הנאשם בדין עולות על התועלת שתצמח לחברה שלו, לעובדיו ולאינטרס הציבורי מהרשעתו. נמצא כי למעשה אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לבין חומרת העבירה בנסיבות המפורטות לעיל.
34. בנסיבות אלה, שוכנעתי כי שיקולי השיקום של הנאשם גוברים על השיקולים שבאינטרס הציבורי להרשעתו ועל כן יש הצדקה לבטל את הרשעת הנאשם בדין, זאת בהתחשב בכך שהנאשם דאג לקבל רישיון כדין לעיסוק כחברת כוח אדם, בהתחשב בגילו הצעיר של הנאשם בעת ביצוע העבירה (32) ולנוכח עברו הפלילי של הנאשם שהתיישן ואינו כולל כלל עבירות דומות, ובהעדר עבירות דומות מזה כעשור.
35. **נוכח התקיימות התנאים המצטברים שנקבעו ב"הלכת כתב" ובפסיקה שבאה בעקבותיה, הרשעת הנאשם בדין בטלה.**
36. לאחר שמיעת טיעוני הצדדים, בחינת נסיבות העושה והמעשה ועיון בתסקיר שירות המבחן, הנני משיתה על הנאשם את העונשים הבאים:

(א) צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 250 שעות, הצו יבוצע במסגרת שירות הרווחה במבשרת ציון.

עמוד 7

הובהר לנאשם כי במידה ולא יעמוד בתנאי צו השל"צ ניתן יהיה להפקיעו ולשוב ולדון בהרשעתו ובעונשו.

(ב) כמו כן, הנני מחייבת את הנאשם לחתום על כתב התחייבות תוך 21 יום, ולהימנע מהעבירות בהן הורשע לפי חוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם במשך שלוש שנים ממועד גזר הדין, כמצוות סעיף 72(א) לחוק העונשין. שאם לא כן יושת עליו קנס בסך 14,400 ₪.

המזכירות תשלח העתק פסק דין זה לשירות המבחן.

ניתנה היום, י"ב אדר ב' תשע"ו, (22 מרץ 2016), במעמד הנוכחים.

חתימה

ניתן היום, י"ב אדר ב' תשע"ו, (22 מרץ 2016), במעמד הנוכחים/ בהעדר הצדדים וישלח אליהם.